

Ahmet Aykutan, Gümüşhane'de Haftanın Konuğu Oldu

GÜMÜŞHANE OLAY GAZETESİ RÖPORTAJI – 30.03.2021

GÜMÜŞHANE OLAY GAZETESİ

GÜMÜŞHANE'NİN SEVİLEN ABİSİ BAĞLARBAŞI MAHALLESİ MUHTARI AHMET AYKUTAN İLE HAFTANIN KONUĞU RÖPORTAJI

Röportaj: Hasan Pir, Rüveyda Usta, Abuzer Yapar

OLAY GAZETESİ: Sayın Aykutan, bize kendinizi tanıtır mısınız, Ahmet Aykutan kimdir?

AHMET AYKUTAN: 02.07.1942 tarihinde Gümüşhane merkez Bağlarbaşı Mahallesi'nde bahçeler içinde çatısı olmayan toprak bir evde dünyaya geldim. İlköğrenimimi

Bağlarbaşı Mahallesi'ndeki Fevzi Paşa Okulu'nda yaptım. Ortaokulu Süleymaniye Mahallesi yolu üzerinde bulunan okulda okudum. Orası şu anda Meteoroloji Müdürlüğü'dür. Orada ikinci sınıfa kadar okudum, maalesef okul yandığından oradan Gazipaşa Okulu'na geçtik. Bir yıl da orda devam ettim. Daha sonra çeşitli işlerde çalıştım. 1962 yılında askere gittim 24 ay askerlik yaptım. 1965 yılında Gümüşhane Belediyesi'nde işe girdim. 1967 yılında o zamanki adı YSE olan, daha sonra Köy Hizmetleri Müdürlüğü ve son olarak da İl Özel İdaresi adını alan kuruma geçtim. Gümüşhane YSE Müdürlüğü'nden 1988 yılında emekli oldum. 1968 yılında Pervin Demirağ Hanımefendi ile evlendim. İki erkek, iki kız dört çocuğum var. Huzurlu ve mutlu bir yaşantımız var şükürler olsun.

OLAY GAZETESİ: Sayın Muhtarım; tecrübeleriniz, çevreniz, iş deneyiminiz ve nihayet muhtarlık döneminizle ve kemal noktadaki yaşınızla Gümüşhane'nin yaşayan hafızalarından birisiniz. Bize çocukluk yıllarınızı anlatır mısınız?

AHMET AYKUTAN: Fakir bir aile idik yoksulluk içerisinde büyüdük. Herkes gibi benim de çocukluk arkadaşlarım vardı, yolların üzerinde oyunlar oynardık. Oyunlarımız "topaç çevirmek", "dokuz taş", "uzun eşek" bir de 2,5 kuruş veya 5 kuruş dikip altı adımdan parayı cevizle düşürmek vardı. Düşürürsen parayı alırsın, düşüremezsen cevizleri verirsin. Bilya da oynardık almacasına. Değerli arkadaşım Erkan Kocatürk çok güzel bilya oynardı, bütün bilyalarımızı o alırdı diyebilirim. Erkan'la beraber yaşadığımız bir olayı anlatmak isterim, yanılmıyorsam 1953 yılında Erkan'ın amcası rahmetli Vasfi Mahir Kocatürk milletvekili adayı oldu, davul zurna çalıyor, büyük şenlik var oyunlar oynanıyor, biz de okuldan kaçtık şenliğe iştirak ettik. Sabah okula gittiğimizde Cevat Hocamızdan tokatları yedik.

OLAY GAZETESİ: Maziden en çok neyi özlüyorsunuz?

AHMET AYKUTAN: Maziye batığım zaman dini bayramlarımızı ve Gümüşhane'nin kurtuluş bayramını özlüyorum. Bağlarbaşı Mahallesi'nde bayram namazı çıkışında toplanılır mahallenin alt başından gezmeye, bayramlaşmaya başlanır. Gelecek bayramda ise mahallenin üst başından başlanırdı. Kimseye haksızlık olmasın, kırılma, darılma olmasın diye...

Unutmuyorum yine böyle bir bayramda mahalleli toplanarak bize bayramlaşmaya

geldiler. Kalabalık bir grup oturmaya sandalye yok eve sığmıyorlar. Meyve topladığımız 18 ayak merdiven bahçedeydi hemen merdiveni ağaçtan indirip merdivenin üstüne hasırları, cecimleri evdeki mevcut minderleri serdik oturdular. Ondan sonra dut ve pestil servisi yapıldı.

Gümüşhane'nin kurtuluş bayramlarında at arabasıyla, öküz arabalarıyla göç eden insanlar bu arabaların üstüne yerleştirilmiş sobalar ve sobalardan çıkan duman etrafında oturan aileler beni çok etkilemiştir. Bir de bayramın kutlandığı alanda direklerle asılmış isimler hatırlıyorum. O yıllarda gözünü kırpmadan vatani için ölüme giden mahalledeki lakaplarıyla anılan isimler.15 Şubat Kurtuluş Bayramı'na il dışından ve köylerden gelen misafirleri ağırlamak ve yemek ihtiyaçlarını karşılamak için Gümüşhane Belediyesi her mahalleden bayanlara görev verirdi. Bağlarbaşı Mahallesi'nde Saadet Hanım'dan baklava ve börek, Karaer Mahallesi'nde Münüre Hanım'dan üzüm sarması ve pilav vs...

OLAY GAZETESİ: Çocukluğunuz Bağlarbaşı Mahallesi'nde geçti. Çocukluğunuzda Harşit'te yüzüp, balık tuttunuz mu? Harşit'in suyu ile çay demlediğiniz oldu mu?

AHMET AYKUTAN: Bağlarbaşı Mahallesi'nin mahalli olarak kullanılan eski adı "Sorda" dır. Sordalı olup da Harşit'te yüzmeyen olur mu, elbette yüzdüm. Balık da tuttum. Lüküs ışığıyla veya gancayla yakalardık. O zaman lüküs mahallede yok gibi bir şeydi. Rahmetli amcamın vardı yalvarır alırdım. Üç arkadaş gece balık tutmaya çıkardık. Bir kişi lüküsü tutar, diğerleri balık yakalamaya çalışırdı. Lüküsün çıkarmış olduğu ışık balığın gözüne denk gelince hemen kaçamaz dururdu biz de o esnada tutabilirsek tutardık. O yıllarda bize yakın olan Hacı Kasım Çeşmesi'nden yeme içme suyumuzu alırdık. İnsanlar göz yaşı gibi akan Harşit'tan her türlü ihtiyacını görürdü. Az kalsın unutuluyordum balık tutmak için sütleğen denilen 40-50 cm uzunluğunda bitkiler vardı bunları toplar suyun göl yaptığı yerlere gider ezerek suyunu çıkarırdık. Bir süre sonra sersemleyen balıklar su yüzüne çıkar biz de toplardık.

OLAY GAZETESİ: Bağlarbaşı yarım asır öncesine elma bahçeleri ile ünlü bir mahalle idi. O dönemlerde elmaya ait özel bir kültür vardı herhalde. O günlerde bahçenizde kaç çeşit elma ve armut ağacı vardı? İsimlerini hatırlayabiliyor musunuz? Ayrıca elma ve armutların toplanması, saklanması, ikram veya satışı,

yenmesi... Neler söylemek istersiniz?

AHMET AYKUTAN: Bahçemizde üç çeşit elma vardı. Göbek elması, gelin elması ve ekşi olması nedeniyle eşşek elması veya bey elması denilen elma. Sonbaharda toplanan elmalar bahçelerin ortasına yığılır, alıcılar elmaları 70-80 kg'lık tahtadan yapılmış elma sandıklarına sıra sıra dizerlerdi. İstanbul'a gidecek elmalar kırmızı ve beyaz kâğıtlara sarılır, ikinci sınıf elmalar ise Bayburt, Erzurum, Ağrı gibi illere götürülürdü. Çikinti denilen üçüncü sınıf elmalar ise at arabacıları tarafından alınarak elma olmayan köylere götürülüp buğday, arpa veya çavdarla değiştirilirdi. Elmalar toplanırken merdivencinin merdiven değişimi sırasında yere düşürdüğü elmalara töküntü derdik. Bayanlar imece usulü akşamları toplanıp elmaları soyarak dilim dilim yaparlar buna da "soymaca" denirdi. Arta kalanlar "kak" olarak anılırdı bunlar da kurutulurdu. Soymacalardan hoşaf yapılır, kaklar da ıslatılıp sığırlara verilirdi. Geldik armutlara... Fazla büyük bahçemiz olmadığından üç çeşit armut ağacımız vardı. Göksulu, cinci ve hacı hamza armudu. Göksulu armudu bambaşka bir armuttur geç olur fazla dayanmaz çok sulu bir armuttur. Cinci armudu da en geç olan armuttur sert ve dayanıklıdır. Hacı hamza armudu fazla dayanmaz çok yenirse insanı rahatsız eder. Meyvelerin toplanmasında muhakkak merdiven kullanılırdı. Merdiven tehlike arz eden dallara kurulduğu zaman ya alttan "tayah" verilir ya da üstten iple ağaca bağlanırdı.

OLAY GAZETESİ: Çocukluk yıllarınızın, yani 1950 li yılların eğitimi için neler söylersiniz. Okullar ve öğretmenleriniz kimlerdi?

AHMET AYKUTAN: O zamanlar Bağlarbaşı Mahallesi çok canlı hareketli bir mahalleydi. Kasap, fırın, bakkal, demirci dükkânı ve 172.ci Piyade Alayı Subay Gazinosu, askeri binalar ve koğuşlar vardı. Öğretmenlerime gelince bayan hocalarım Şükran ve Vasfiye Hanım, erkek ise Muhittin Kutlutan, Münir Erdem ve Cevat Sargınalp gibi rahmetle andığım hocalarım vardı.

Bir anımı sizinle paylaşayım; Şu anda Bağlarbaşı Mahallesi'nde yeni yapılan Emniyet Müdürlüğü binasının arkasında o zamanlar değirmen vardı, kalıntıları hâlâ oradadır. Muhittin Hocamız bizi oraya, Harşit Çayı'nın kenarına götürdü. Bizi, kızlardan ayırdı 15-20 metre uzağa yolladı. Bizlere abdest almayı öğretti. Harşit Çayı o derece temiz ve berrak akıyordu ki, otur balıkları seyret...

OLAY GAZETESİ: Ahmet Abi; çocukluk hayalinizde neler vardı. Ne olmak istiyordunuz?

AHMET AYKUTAN: Çocukluk hayalimde polis olmak vardı ama nasip değilmiş.1962 yılında askere gittim 24 ay askerlik yaptım. Askerliğimi Ankara'da Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alayı'nda yaptım. Çok zor eğitimlerden sonra paraşütçü komando olarak seçildim. Uçaktan atlarken manganın atlayıcı avcısıydım. Benim askerde paraşütçü olduğum terhis olup Gümüşhane'ye döndükten sonra duyulmuştu. Rayıf diye bir komiser vardı, Gümüşhane emniyeti ondan sorulurdu. Bir gün beni çağırırdı, gel seni polis yapalım boyun posun yerinde dedi ben de evet olsun dedim. Trabzon'a sağlık raporuna yolladılar, gittim geldim bir zaman sonra haber geldi hazırlığa başladım çok heyecanlı idim. Fakat babamı ikna edemedik tek erkek evladı bendim iki de kız kardeşim vardı ama beni çok severdi yollamadı benim de itiraz etme şansım yoktu.

OLAY GAZETESİ: Çocukluğunuzda Gümüşhane'de araba olarak neyi hatırlıyorsunuz? Bu arabalar kimlere aitti?

AHMET AYKUTAN: O yıllarda Trabzon-Erzurum arasında 10 -15 günde bir geçen yolcu otobüsü vardı. Geldiği zaman herkes birbirine haber verir yol kenarına dizilir ağzımız açık zevkle onu izlerdik. Mahallemizde Osman Aktürk'ün babası rahmetli Zekeriya Amca'da chevrolet marka bir kamyon vardı. Ondan bir zaman sonra da rahmetli Hüseyin Soysal Amca'nın ford kamyonu vardı.

OLAY GAZETESİ: Bağlarbaşı Mahallesi'nin dutu ve pestili de meşhurdur. Ailenizde

pestil yapılır mıydı? Kimler ve nasıl yaparlardı?

AHMET AYKUTAN: Bağlarbaşı mahalle halkının yüzde yetmiş beşinin pestil yaptığını söyleyebilirim. Komşular arası yardımlaşma en üst seviyeydi. Öyle ki; kendisi malzemesini hazırlasa bile komşusunun pestil yapacağını duyduğu an gider anlaşılır birisi pestil yapma işini bir gün sonraya ertelerdi. Sebebi serme işinde birbirlerine yardımcı olabilmek.

Pestil nasıl yapılır? Bahçedeki dut ağaçları silkelenip toplanır. Dutlar, büyükçe bir kazana doldurulur, pişirilmeye başlanır. Piştikten sonra çuvala doldurulur yüksekçe bir yerden asılır. Sıkacakla sıkılarak çuvaldaki şire tece dökülür. Sonra şire tekrar kaynatılmaya başlanır. Kaynamış şireden 7-8 litre alınarak soğumaya bırakılır. Farklı bir tecde soğuyan şire ve un karıştırılır ve çırpılır. Kaynayan şireye yavaş yavaş dökülür ve tohaçla karıştırılır. Kaynamaya başlayınca evin bacasına taşınır ve bezlere serilmeye başlanır. Herleye ceviz veya fındık karıştırılır. İyice kurutulduktan sonra bezin arka yüzü ıslatılır ön taraftan pestil yavaş yavaş soyulur. Çıkan pestil güneşte kurutulur katlanır ve tenekelere doldurulur.

OLAY GAZETESİ: Çocukluk yıllarınızda Bağlarbaşı'ndan şehir merkezine nasıl gidip geliyordunuz?

AHMET AYKUTAN: Şehir merkezine yürüyerek gider gelirdik. Süleymaniye yolu üzerinde şimdiki Meteoroloji Müdürlüğü'nün bulunduğu yer o zaman ortaokuldu. Oraya yaya gider gelirdik şartlar çok zordu. Bağlarbaşı Mahallesi'nden Daltaban semtine belediye otobüsü 10 kuruştı. Paramız olmadığı için binemezdik. Daltaban'da iki tane de fırın vardı, yumruk kadar golotlar yaparlardı. 7,5 kuruş yumurtalı, 5 kuruş yumurtasızdı. Hiç unutmam, eğitim tam gündü öğlenleri yemek için annemin çantama koyduğu bir iki elma, beş on ceviz vardı. Biraz da pestil yerdim.

OLAY GAZETESİ: Bağlarbaşı Mahallesi'nin cami imamı kimdi? Siz Kur'an okumayı kimden öğrendiniz?

AHMET AYKUTAN: Bağlarbaşı Mahallesi'nin imamı Trabzon Akçaabat'tan Mustafa isminde bir hocaydı Allah rahmet eylesin. İnce uzun boylu, esmer, hafif sakalı vardı. İyi bir insandı, ondan öğrendim Kur'an okumasını.

OLAY GAZETESİ: Bağlarbaşı Mahallesi'nde pek çok muhtar geldi geçti. Sizde iz bırakan bir isim var mı?

AHMET AYKUTAN: Bağlarbaşı Mahallesi'nde muhtarlık yapan kişiler hatırı sayılır ve karakterli insanlardı. Ahirete intikal edenlere Allah'tan rahmet diliyor, sağ kalanlara sağlıklı uzun yıllar niyaz ediyorum. Komşuluk ilişkilerimiz, yardımlaşmalarımız muhteşemdi. Eskiden beri muhtarın görevleri arasında bulunan komşunun acılı gününde acısını paylaşmak, düğününde neşesine ortak olmak, komşusunun bu günlerinde maddi ve manevi yardımda bulunmak, hastasını ziyaret etmek ve bu saydıklarımı hatta daha fazlasını rahmetli Mustafa Tutcu yapardı. 23 yıl muhtarlık yaptı adını efsane muhtar koydum. Mahallede iz bırakanların başında gelir.

OLAY GAZETESİ: Çocukluk yıllarınızda Ahmet Ziyaüddin Gümüşhanevî Hazretleri'nin adını duymuş muydunuz?

AHMET AYKUTAN: Çocukluk yıllarımda Ahmet Ziyaüddin Hazretleri'nin adını duymadım. Haddinden fazla mahcup olduğumuz bir olayı size anlatayım; Bağlarbaşı'nda rahmetli Lokman Kutlutan'ın kahvesinin önünde oturuyoruz, Dört arkadaşsız. Benden büyük olanlar da var, yetmişli yıllardan bahsediyorum. Kahve yolun kenarında idi. Bir taksi durdu iki kişi idiler biri indi Türkçe konuşmaya çalışarak meramını anlattı. Ahmet Ziyaüddin Hazretleri'nin evininin yerini sordu biz birbirimizin yüzüne baktık, dudak bükerek buralarda böyle bir isimde kişinin ve evinin olmadığını söyledik. Mısır'dan geldiğini onun talebesi olduğunu söyledi. "Size yazıklar olsun" diye söylenerek gitti. 0 günden şu ana kadar bu

ezikliği çekerim. 0 yıllardan sonra bu muhterem insan hakkında bilgi edindik ama geç kalmıştık.

OLAY GAZETESİ: Sayın Aykutan; gördüğümüz kadarıyla bugün Gümüşhane’de düzenli olarak her gün mahalli gazeteleri alıp okuyan belki de tek kişisiniz? Bu alışkanlık nereden geliyor? Çocukluk yıllarınızda Gümüşhane’de çıkan gazeteleri hatırlıyor musunuz?

AHMET AYKUTAN: Gerçekten her gün mahalli gazetelerin dördünü de alır okurum. Bu yüzden ara ara tenkitler de almışımıdır. Şöyle derlerdi bana; “hepsi de aynı haberleri veriyor bir tane alsan yeterli olmaz mı?” Böyle diyenlere gereken cevabı verdiğime inanıyorum. Dört gazetede sevdiğim saydığım aynı zamanda yazılarını zevkle okuduğum yazarlar var. Onlardan payıma düşeni alırım, öğrenmem gereken bilgiler var. Hele de tarih sayfaları arasında saklı kalan bilgileri gün yüzüne çıkaranlar olursa bunları zevk ve defalarca okurum. Okumanın yaşı yok değil mi? Acaba bu bilgilere daha önce ulaşamaz mıydık, define uğruna ne tarihi eserler tarumar etmedik mi? Üzülürüm ama elimden bir şey gelmez.

Bir gün yol üzerindeki büyük bir marketten alışveriş yaptım, kasaya parayı öderken kasiyer kız amca “bugün gazete almıyor musun” dedi. Şaşırdım ne ben onu tanırım ne de o beni tanır.. Gazete okuma alışkanlığım öğrenme merakımdandır. Yıllardır ulusal ve mahalli basını takip eder okurum. Zaman zaman doğruluğuna inandığım yazıları da keser saklarım.

OLAY GAZETESİ: Çocukluğunuzda ve gençliğinizde Bağlarbaşı Mahallesi’nde ve Gümüşhane’de sosyal hayat nasıldı? Sizde etki bırakan şahsiyetler kimlerdi?

AHMET AYKUTAN: Çocukluğumdan yirmili yaşlarıma kadar futbol oynadım. Son adam oynardım top geçer adam geçmezdi. İster inanın ister inanmayın 1975’e kadar Gümüşhane’de futbol bugünkü ikinci lig düzeyindeydi. Futbolcular hep yerli. Bütün zorluklara rağmen amatör ruh üst düzeydeydi. Vadispor – Onbeş Şubat takımlarının maçları bugünkü Fenerbahçe – Galatasaray maçları gibiydi. Stat tıka basa dolar, maç heyecanı şehri sarardı. 0 günler aklıma geldiğinde özlem duyar üzülürüm.

Gazipaşa ilkokuluna giderken solda küçük bir sinema vardı, ara sıra oraya giderdik, sessiz film oynatılırdı. Daha sonra şimdiki pazar yerine açılmıştı. Bir de bahçelerde para ile mevsime göre meyve toplardım. Bende etki bırakan rahmetli Hicabi Ataç ve Kaleli Cemal Alemdaroğludur. Mahallemde ise eğitimci, çok muhterem aynı zamanda Beyefendi olan Zihni Gümüştekin’dir.

OLAY GAZETESİ: Vatandaşa hizmet etmekten zevk alan bir yapınız var. Gördüğümüz kadarıyla hiç yorulmuyor, sürekli koşturuyorsunuz. Muhtar seçildikten sonra bu hareketlilik daha da arttı. Neler söylemek istersiniz?

AHMET AYKUTAN: Hayatım genelde çalışmakla geçmiştir. Boş durmayı sevmem. Muhtarlık benim için meşgale oldu. Çalışmak, meşgul olmak çok güzel bir şey. Akşam erken yatar sabah erken kalkarım. Aciliyetine göre işlerimi takip etmeye çelişirim. Yeri gelmişken gazeteniz aracılığı ile Sayın Valimiz Kamuran Taşbilek’e, Belediye Başkanımız Sayın Ercan Çimen’e, İl Genel Meclis Başkanımız Sayın Mehmet Emin Erdoğan’a, İl Özel İdare Genel Sekreterimiz Sayın Ekrem Akdoğan’a, DSİ Şube Müdürümüz Sayın Ümit Yayla’ya, Kar-Bir İnşaatın Sayın sahiplerine, Kızılay Başkanımız Sayın Naim Ağaç’a, AKP İlçe Başkanımız Sayın Fatih Gürses’e tüm kurum başkanlarına ve müdürlerine mahallem adına saygılarımı ve teşekkürlerimi sunuyorum.

OLAY GAZETESİ: Genel anlamda muhtarlık müessesesi için neler söylemek istersiniz?

AHMET AYKUTAN: Cumhuriyet öncesi süreç dendiği zaman ilk akla gelen 623 yıl varlığını devam ettiren Osmanlı devleti yönetim süreci olsa da mahalle yönetiminin Osmanlı’dan önce de var olan idari bir yapı olduğu görülmektedir. Türkiye’de muhtarlık adı altında ilk örgüt 1829 yılında İstanbul Üsküdar ve Eyüp

mahallelerinde kurulmuştur. İstanbul dışında ilk muhtarlık örgütü ise 1883 yılında Kastamonu sancağında ortaya çıkmıştır. Seçilen muhtarlar, daha önce bu görevi yapan imamların görevlerinden bir kısmını üstlenerek halkla hükümet arasındaki ilişkileri yürütmekte sorumlu olmuşlardır.

10.03.1933 tarih ve 2295 sayılı kanunla mahalle muhtarlıkları ve ihtiyar heyetleri kapatılmış geçen zaman içinde mahallede yönetim yokluğunun neden olduğu boşluk doldurulamadığı için 10.4.1944 tarih ve 4541 sayılı kanun kabul edilerek şehir ve kasabalarda muhtarlıklar tekrar yasal dayanağa kavuşmuştur. Bu günlere gelmemizde emeği geçen herkesten Allah razı olsun diyorum. Teşekkür ediyorum.

OLAY GAZETESİ: Bağlarbaşı Mahallesi Gümüşhane'nin en eski mahallerinden biri olmakla birlikte Gümüşhane Üniversitesi'nin mahallenize kurulması ile birlikte Bağlarbaşı Mahallesi Gümüşhane'nin en popüler mahallelerden biri oldu.

Üniversite mahallesinin muhtarı olmak nasıl bir duygu?

AHMET AYKUTAN: Üniversitemizin mahallemizde kurulmasından sonra burası mahalle olmanın da ötesinde şehrimiz için yeni bir yüz olmuştur. Bu vesile ile üniversitemizin kuruluşunu gerçekleştiren Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan başta olmak üzere emeği geçen milletvekillerimize belediye başkanlarımıza ve tüm yetkililere teşekkürlerimi ve saygılarımı sunuyorum. Üniversitemizde 29 Profesör, 60 Doçent, 185 Doktor öğretim üyesi, 200 Öğretim görevlisi, 161 Araştırma görevlisi ve 20 bine yakın öğrenci bulunmaktadır. Böyle bir mahallede muhtarlık yapmak bambaşka bir duygu, bunu anlatmak mümkün değil yaşamak lâzım. Mahallemizde muhtar olmak herkese nasip olmaz.

OLAY GAZETESİ: Üniversite yurtlarının büyük çoğunluğu da sizin mahallenizde. Sizin için öğrencilerin "muhtar baba" dediklerini duyduk. Öğrencilere kendinizi nasıl sevdirdiniz?

AHMET AYKUTAN: Evet mahallemizde özel ve resmi yurtlar var, doğal olarak öğrenci sayımız fazla. Hepsi ile görüşme konuşma şansım maalesef yok. Maddi durumu iyi olmayan öğrenci kardeşlerime burs bağlattığım oldu, kiralayacak veya kalacak yeri olmayanlara ev bulduğum oldu, evimde misafir ettiğim oldu, bunu duyan Elâzığ'dan bir öğrenci velisi bu nasıl muhtardır diye kalktı buraya geldi. Onu da misafir ettik. Hâlâ telefonda görüşürüz. Bu olaylar duyulunca öğrenciler kendi aralarında "muhtar dede, muhtar baba" demeye başladı. Tabi bunları tek başıma yapmadım, bana yardımcı olan herkesten Allah razı olsun. Bu gibi ortamlarda merhamet, karşılıklı güven, itimat, saygı çok önemlidir. Kapımız herkese açık buyursun gelsinler elimizden gelen her şeyi yaparız inşallah.

OLAY GAZETESİ: Mahallenizde devletin pek çok yatırımı var. Sizin bundan sonrası için çok lüzumlu gördüğünüz yatırımlar nelerdir?

AHMET AYKUTAN: Evet Bağlarbaşı Mahallesi'ne 2014 ten bugüne kadar küçük – büyük birçok iş yapıldı. Daha da yapılması gereken işlerimiz var. Bana göre öncelikli yapılması gereken iş Sema Doğan Yaşam Alanı'nın alt kısmına yapılan köprü'nün başından yapmaya başladığımız yolun devamıdır. Bu yol imar planında da vardır. Mahallemize çok büyük faydalar sağlayacağı da ortadadır. Bahçeler içerisinde fazla yerleşim alanı olmamakla beraber yolları maalesef yoktur. Bir yangın anında söndürülme şansı imkânsızdır. Bahse geçen konu; yolun Sema Doğan Parkı'ndan girip Sarı Köprü'den çıkmasıdır. Bu yol açılırsa Gümüşhane-Bayburt karayoluna da alternatif bir yol olacaktır. Bu yolun mahallenin çehresini değiştireceğine inanlardanım.

Çamlıköy-Bağlarbaşı sulama göletinin projesinin bitirilip yatırım programına alınması en büyük dileğimizdir. Bu gölet mahallemiz için, Harşit Çayı için, şehrimiz için bulunmaz bir nimettir. Gölet konusunda bütün yetkililerin ve ilgililerin bilgisi vardır. Yardımlarını bekliyoruz.

OLAY GAZETESİ: Ahmet Abi; muhtarlık döneminde yaşadığınız ilginç anılarınız

vardır? Dinlemek isteriz.

AHMET AYKUTAN: 2014 yılı mahalli seçimlerinde Bağlarbaşı mahallesi muhtar adayı olmaya karar verdim. Çalışmalarına Gümüşhane Üniversitesi Rektörü Sayın İhsan Günaydın'dan başladım. Sekreterinden randevu istedim, bir zaman sonra haber geldi cuma günü saat ikide sizi bekliyor denildi. Randevu tarihinde gittim makama aldılar. Rektör Bey beni karşıladı, hoş beşten sonra çaylar geldi içmeye başladık sonra ben konuşmaya başladım, "Sayın rektörüm ben önümüzdeki mahalli seçimlerde Bağlarbaşı Mahallesi'ne muhtar adayı olacağım oyunza talibim, desteklerinizi bekliyorum" dedim. Rektör Bey aynen şöyle söyledi; "Hocam oyum burada değil, Tonya'da" Hemen araya girdim, ben hoca değil, bir işçi emeklisiyim dedim. Rektör Bey de oyum burada olsaydı kesin size verirdim, yıllardır burada görev yapıyorum mevcut muhtarı tanımam, oda beni tanımaz. Başka bir görüşmemizde ise bana, sizi emekli öğretmen zannetmiştim dedi.

OLAY GAZETESİ: Kendinize örnek aldığınız şahsiyetler kimlerdir?

AHMET AYKUTAN: Kendime örnek aldığım insan rahmetli babam ve yine rahmetli Turgut Yücel'dir. Bir de Gümüşhane'nin varlığından iftihar edilen canlı kütüphanesi Turan Tuğlu'dur.

OLAY GAZETESİ: Hobileriniz nelerdir? Yorgunluğunuzu nasıl atarsınız?

AHMET AYKUTAN: Hobilerim futbol maçlarını seyretmek veya dinlemek, gazete ve kitap okumaktır. Okuduğum zaman tüm yorgunluğumu atmış olduğumu düşünüyorum.

OLAY GAZETESİ: Gençlerimize tavsiyeleriniz neler olur?

AHMET AYKUTAN: Gençlerimize tavsiyem şudur Napolyon; "para, para, para" demiştir. Evet para çok şeydir ama her şey değildir. Ben de diyorum ki "eğitim, eğitim yine eğitim" Gençlerimize başarılar diliyorum.

OLAY GAZETESİ: Sizin eklemek istedikleriniz varsa buyurun:

AHMET AYKUTAN: Eklemek istediğim iki konu var. Gümüşhane'deki çıplak dağlar ağaçlandırılmalıdır. Çam ormanları içerisinde yemyeşil bir şehir istiyorum. Diğer ise, Kuşakkaya'ya düşen bir yağmur sonrası Orman Müdürlüğü yanındaki kuru dereden gelen selin yapacağı tahribatı düşündünüz mü hiç? Oradan gelen selin Harşit'in önünü kesip Harşit'i şişirdiğini her Gümüşhaneli gibi ben de bilirim, bu konulara tedbir ve önlemler alınmalıdır diye düşünüyorum.

OLAY GAZETESİ: Ahmet Abi; bu güzel sohbetiniz ve samimi cevaplarınız için teşekkür ediyoruz.

AHMET AYKUTAN: Yaşadığım şehir ve mahallem hakkındaki fikirlerimi açıklama fırsatı verdiğiniz için ben de Gümüşhane Olay Gazetesi sahibi ve ekibine teşekkür ediyorum.

KAYNAK: GÜMÜŞHANE OLAY GAZETESİ – 30.03.2021